

1989: Z dopisů psaných přes železnou oponu

PRACOVNÍ LIST

Vyberte si jeden z citátů* níže a napište jeho autorovi dopis. Odesílatelem můžete být vy nebo dopis můžete psát z pozice kohokoliv jiného – např. z pozice rodiče, politika, postavy ze zhlédnutého filmu apod.

*Jedná se o úryvky ze skutečných materiálů, které sesbíral režisér filmu Karel Strachota od lidí, kteří měli s emigrací vlastní zkušenost.

Moje matka mě ještě zkusila přemluvit, šli jsme na nejkrásnější místa a ona povídá: "Ještě si to rozmysli, můžeš bez toho žít?" Já jsem řekl: "Možná, že nemůžu, ale žít tady taky nemůžu."

Dcera byla malá, chodila na základní školu, měla tam kamarádky... Jeli jsme už na letiště a ona se postavila a říká: "Já nikam nejedu!" Marné nějaké vysvětlování, co tam bude pěkného, že pozná nové lidi... Šílený!

Vlak vlastně projížděl tunelem z ostatných drátů, aby tam někdo nenaskočil. A já jsem opouštěl svoji rodnou zem tím, že jsem vyjížděl z tunelu ostatného drátu.

Doma je maminka, která mě má bezvýhradně ráda. Znamená to odloučení na dlouhou dobu, a když politická situace v Československu bude hodně špatná, tak kdo ví, jak to postihne všechny doma.

Moje první Vánoce, to byla katastrofa. Protože nemáš nic, všechno, co jsem měl, jsem strčil do jednoho báglu. No a pak kam máš jít o Vánocích.

Rackové jsou pro mne symbolem svobody, která v mé nové zemi je ještě stále zdarma jako vzduch do pneumatik, promenádní koncerty a míle mořských pláží.

Pro každého citlivého patriota je exil někdy horší než vězení, protože všechno doma ztratíte a opustíte.

Ten pojem vlast se za určitých okolností stane takovým prázdným slovem. Pro mě je vlast tam, kde mohu žít svobodně, slušně, tam, kde není důstojnost člověka na každém kroku pošlapávána.

Dobré země jsou ty, kam se lidé uchylují ze strachu, z bídy nebo zoufalství, a špatné země jsou ty, odkud se z těchto důvodů utíkají. A lítost mě chytá, když pomyslím, že po celou mou dospělost se z mé země utíkají, přes dráty nebo s Čedokem.

Ztráta rodičů je vždy hrozná věc, v cizí zemi je to něco, co Tě pronásleduje jako noční můra, úděs z osamělosti a ztráty jakoby celé minulosti.